Dokument ten służy wyłącznie do celów informacyjnych i nie ma mocy prawnej. Unijne instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego treść. Autentyczne wersje odpowiednich aktów prawnych, włącznie z ich preambułami, zostały opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej i są dostępne na stronie EUR-Lex. Bezpośredni dostęp do tekstów urzędowych można uzyskać za pośrednictwem linków zawartych w dokumencie

►B **ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2016/2336**

z dnia 14 grudnia 2016 r.

ustanawiające szczegółowe warunki dotyczące połowów stad głębokowodnych w północno-wschodnim Atlantyku i przepisy dotyczące połowów w wodach międzynarodowych północno-wschodniego Atlantyku oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 2347/2002

(Dz.U. L 354 z 23.12.2016, s. 1)

sprostowane przez:

►C1 Sprostowanie, Dz.U. L 39 z 9.2.2023, s. 63 (2016/2336)

▼B

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2016/2336

z dnia 14 grudnia 2016 r.

ustanawiające szczegółowe warunki dotyczące połowów stad głębokowodnych w północno-wschodnim Atlantyku i przepisy dotyczące połowów w wodach międzynarodowych północno-wschodniego Atlantyku oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 2347/2002

Artykuł 1

Cele

Niniejsze rozporządzenie przyczynia się do osiągania celów wskazanych w art. 2 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 w odniesieniu do gatunków i siedlisk głębokowodnych. Ponadto jego celem jest:

a) poszerzenie wiedzy naukowej dotyczącej gatunków głębokowodnych i ich siedlisk;

b) zapobieganie istotnemu niekorzystnemu wpływowi na wrażliwe ekosystemy morskie występującemu w ramach połowów głębinowych i zapewnienie długoterminowej ochrony stad ryb głębokowodnych;

c) zapewnienie, by środki Unii służące zrównoważonemu zarządzaniu stadami ryb głębokowodnych były zgodne z rezolucjami przyjętymi przez Zgromadzenie Ogólne ONZ, a zwłaszcza rezolucjami 61/105 i 64/72.

Artykuł 2

Zakres stosowania

1. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do działalności połowowej lub planowanej działalności połowowej na następujących wodach:

a) działalność połowowa unijnych statków rybackich i statków rybackich państw trzecich na będących wodami Unii wodach Morza Północnego, wodach północno-zachodnich i wodach południowo-zachodnich oraz na wodach Unii w obszarze ICES IIa;

b) działalność połowowa unijnych statków rybackich na wodach międzynarodowych w obszarach CECAF 34.1.1, 34.1.2 i 34.2.

2. Przepis ust. 1 niniejszego artykułu pozostaje bez uszczerbku dla art. 16 ust. 5

Artykuł 3

Przedmiot

1. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do gatunków występujących w wodach głębinowych i charakteryzujących się kombinacją następujących cech biologicznych: dojrzewanie w stosunkowo późnym wieku, powolny wzrost, długie średnie trwanie życia, niskie wskaźniki śmiertelności naturalnej, nieciągła rekrutacja z dobrych klas wiekowych oraz tarło mające miejsce nie każdego roku (zwanych dalej „gatunkami głębokowodnymi”).

▼B

2. Do celów niniejszego rozporządzenia gatunki głębokowodne, a spośród nich gatunki najbardziej wrażliwe, wskazano w załączniku I.

Artykuł 4

Definicje

1. Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się definicje zawarte w art. 4 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 i art. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 734/2008 ([1]).

2. Ponadto stosuje się następujące definicje:

a) „obszary ICES” oznaczają obszary zdefiniowane w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 218/2009 ([2]);

b) „obszary CECAF” oznaczają obszary zdefiniowane w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 216/2009 ([3]);

c) „obszar podlegający regulacji NEAFC” oznacza wody objęte Konwencją o przyszłej wielostronnej współpracy w rybołówstwie na północno-wschodnim Atlantyku, które leżą poza wodami podlegającymi jurysdykcji w zakresie rybołówstwa umawiających się stron tej konwencji;

d) „gatunek najbardziej wrażliwy” oznacza gatunek głębokowodny wskazany w trzeciej kolumnie „Najbardziej wrażliwy (x)” tabeli w załączniku I;

e) „metier” oznacza działalność połowową ukierunkowaną na określone gatunki i prowadzoną przy użyciu określonych narzędzi na określonym obszarze;

f) „metier połowów głębinowych” oznacza metier ukierunkowany na gatunki głębokowodne zgodnie z wyznacznikami określonymi w art. 5 ust. 2;

g) „centrum monitorowania rybołówstwa” oznacza centrum operacyjne utworzone przez państwo członkowskie bandery i wyposażone w sprzęt komputerowy i oprogramowanie komputerowe pozwalające na automatyczne odbieranie danych, ich przetwarzanie i elektroniczne przesyłanie;

h) „napotkanie” oznacza połowy takich ilości gatunków będących indykatorami wrażliwego ekosystemu morskiego, które przekraczają poziomy progowe określone w załączniku IV;

i) „niezamierzone połowy” oznaczają przypadkowe połowy organizmów morskich, które zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 muszą zostać wyładowane i odliczone od kwot z uwagi na fakt, że rozmiary tych organizmów są mniejsze niż minimalny rozmiar odniesienia do celów ochrony, albo dlatego, że zostały one złowione z przekroczeniem limitów przewidzianych przepisami dotyczącymi składu połowów i przyłowów;

([1]) Rozporządzenie Rady (WE) nr 734/2008 z dnia 15 lipca 2008 r. w sprawie ochrony wrażliwych ekosystemów morskich na pełnym morzu przed niekorzystnym wpływem przydennych narzędzi połowowych (Dz.U. L 201 z 30.7.2008, s. 8).

([2]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 218/2009 z dnia 11 marca 2009 r. w sprawie przekazywania przez państwa członkowskie prowadzące połowy na północno-wschodnim Atlantyku danych statystycznych dotyczących połowów nominalnych (Dz.U. L 87 z 31.3.2009, s. 70).

([3]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 216/2009 z dnia 11 marca 2009 r. w sprawie przekazywania przez państwa członkowskie prowadzące połowy na określonych obszarach, innych niż północny Atlantyk, danych statystycznych o połowach nominalnych (Dz.U. L 87 z 31.3.2009, s. 1).

▼B

j) „indykatory wrażliwego ekosystemu morskiego” oznaczają indykatory ujęte w załączniku III;

k) „istniejące obszary połowów głębinowych” oznaczają część obszaru, o którym mowa w art. 2 ust. 1 lit. a), na której w przeszłości miała miejsce głębinowa działalność połowowa i która została określona zgodnie z art. 7.

Artykuł 5

Upoważnienia do połowów

1. Prowadzenie działalności połowowej ukierunkowanej na gatunki głębokowodne wymaga posiadania upoważnienia do połowów (zwanego dalej „upoważnieniem do połowów ukierunkowanych”). W upoważnieniu do połowów ukierunkowanych wskazuje się gatunki głębokowodne, których połowy dany statek może prowadzić w sposób ukierunkowany.

2. Do celów ust. 1 statek rybacki prowadzący działalność połowową uznaje się za prowadzący połowy ukierunkowane na gatunki głębokowodne jeżeli przekazywane przez niego informacje (ujęte w dzienniku połowowym, deklaracjach wyładunkowych, dokumentach sprzedaży lub podobnym dokumencie) o połowach w danym roku kalendarzowym wskazują, że połowy te zawierają co najmniej 8 % gatunków głębokowodnych na jakikolwiek rejs połowowy.

Warunek ten nie ma jednak zastosowania do statków rybackich, w przypadku których całkowite zarejestrowane ilości gatunków głębokowodnych w danym roku kalendarzowym są mniejsze niż 10 ton. Niniejszy akapit pozostaje bez uszczerbku dla ust. 6.

3. Działalność połowowa statków rybackich, które nie prowadząc ukierunkowanych połowów gatunków głębokowodnych, uzyskują połowy gatunków głębokowodnych w postaci przyłowu, wymaga posiadania upoważnienia do połowów (zwanego dalej „upoważnieniem do połowów uzyskiwanych w postaci przyłowu”). W upoważnieniu do połowów uzyskiwanych w postaci przyłowu wskazuje się gatunki głębokowodne, które dany statek może napotkać i uzyskać w postaci przyłowu, prowadząc połowy ukierunkowane na inne gatunki.

4. Dwa rodzaje upoważnień do połowów, o których mowa odpowiednio w ust. 1 i 3 niniejszego artykułu, muszą być łatwe do odróżnienia w elektronicznej bazie danych, o której mowa w art. 116 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.

5. Statkom rybackim, które nie posiadają upoważnienia do połowów zgodnie z niniejszym artykułem, zakazuje się połowów gatunków głębokowodnych w ilościach przekraczających 100 kg w ramach każdego rejsu połowowego. Gatunków połowowych złowionych przez takie statki w ilościach przekraczających 100 kg nie zatrzymuje się na pokładzie, nie przeładowuje ani nie wyładowuje – z wyjątkiem niezamierzonych połowów gatunków głębokowodnych, do których zastosowanie ma obowiązek wyładunku określony w art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 i które należy wyładować i odliczyć od kwot.

6. Statek rybacki, który posiada upoważnienie do połowów uzyskiwanych w postaci przyłowu i ma dostęp do kwoty przyłowów gatunków głębokowodnych przekraczającej o nie więcej niż 15 % próg 10 ton określony w ust. 2 niniejszego artykułu, nie jest uznawany za prowadzący połowy ukierunkowane na gatunki głębokowodne. Statek taki wyładowuje takie połowy i odlicza je od kwoty. Niezamierzone połowy gatunków głębokowodnych, do których zastosowanie ma obowiązek wyładunku określony w art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, są wyładowywane i odliczane od kwot.

▼B

7. Niniejsze rozporządzenie stosuje się odpowiednio do wydawania upoważnień do połowów statkom rybackim państw trzecich zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1006/2008 ([1]).

Artykuł 6

Zarządzanie zdolnością

1. Łączna zdolność połowowa, mierzona w pojemności brutto i w kilowatach, wszystkich unijnych statków rybackich, którym dane państwo członkowskie wydało upoważnienie do połowów ukierunkowanych, nie może przekraczać w żadnym momencie łącznej zdolności połowowej tych statków tego państwa członkowskiego w latach 2009–2011, przy czym uwzględnia się rok wykazujący najwyższą wartość, które:

a) złowiły 10 lub więcej ton gatunków głębokowodnych w ciągu któregokolwiek z trzech lat kalendarzowych w okresie pomiędzy 2009 i 2011 rokiem, przy czym uwzględnia się rok wykazujący najwyższą wartość; oraz

b) są zarejestrowane w regionie najbardziej oddalonym tego państwa członkowskiego, w rozumieniu art. 349 TFUE, i jeżeli połowy gatunków głębokowodnych każdego z takich statków w ciągu któregokolwiek z trzech lat kalendarzowych w okresie pomiędzy 2009 i 2011 rokiem stanowiły co najmniej 10 % ich całkowitych rocznych połowów, przy czym uwzględnia się rok wykazujący najwyższą wartość.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 lit. a), jeżeli danemu państwu członkowskiemu przyznano uprawnienia do połowów gatunków wymienionych w załączniku I przed dniem 12 stycznia 2017 r., ale jego statki nie złowiły co najmniej 10 ton gatunków głębokowodnych w żadnym roku referencyjnym, łączna zdolność połowowa takiego państwa członkowskiego nie może przekraczać w żadnym momencie łącznej zdolności połowowej jego statków w ciągu któregokolwiek z trzech ostatnich lat, w których co najmniej jeden jego statek złowił 10 lub więcej ton gatunków głębokowodnych, przy czym uwzględnia się rok wykazujący najwyższą wartość.

Artykuł 7

Istniejące obszary połowów głębinowych

1. Do dnia 13 lipca 2017 r. państwa członkowskie, których statkom przyznano dalekomorskie zezwolenie połowowe zgodnie z art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2347/2002, w zakresie w jakim dotyczy ono działalności połowowej statków poławiających więcej niż 10 ton w każdym roku kalendarzowym, informują Komisję, wykorzystując zapisy VMS lub, jeżeli zapisy VMS nie są dostępne, wykorzystując inne stosowne i wiarygodne informacje, o umiejscowieniu głębinowej działalności połowowej takich statków w referencyjnych latach kalendarzowych w okresie 2009–2011.

([1]) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1006/2008 z dnia 29 września 2008 r. dotyczące upoważnień do prowadzenia działalności połowowej przez wspólnotowe statki rybackie poza wodami terytorialnymi Wspólnoty oraz wstępu statków państw trzecich na wody terytorialne Wspólnoty, zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93 i (WE) nr 1627/94 oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 3317/94 (Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 33).

▼B

2. Na podstawie informacji przedstawionych na mocy ust. 1 oraz na podstawie najlepszych dostępnych informacji naukowych i technicznych Komisja, nie później niż do dnia 13 stycznia 2018 r., określi, w drodze aktów wykonawczych, istniejące obszary połowów głębinowych. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 18.

Artykuł 8

Wymogi ogólne dotyczące wniosków o wydanie upoważnień do połowów

1. Każdy wniosek o wydanie upoważnienia do połowów zawiera szczegółowy opis obszaru, na którym dany statek rybacki zamierza prowadzić działalność połowową, rodzaj narzędzi, zakres głębokości, na której ma być prowadzona działalność, planowaną częstotliwość i czas trwania działalności połowowej oraz nazwy odnośnych gatunków głębokowodnych.

2. Upoważnienie do połowów ukierunkowanych wydaje się wyłącznie do celów prowadzenia działalności połowowej na istniejących obszarach połowów głębinowych.

3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2 niniejszego artykułu i do czasu określenia istniejących obszarów połowów głębinowych zgodnie z art. 7, upoważnienia do połowów ukierunkowanych można wydawać, pod warunkiem że statek rybacki przedstawił dowody, iż prowadził działalność połowową w zakresie metier połowów głębinowych przez co najmniej trzy lata przed złożeniem wniosku o wydanie upoważnienia do połowów. Takie upoważnienie do połowów można wydać wyłącznie w odniesieniu do miejsc, w których prowadzono uprzednio taką działalność połowową.

4. Nie wydaje się upoważnień do połowów w celu prowadzenia połowów przy użyciu włoków dennych na głębokości większej niż 800 metrów.

5. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2 państwo członkowskie może złożyć wniosek o prowadzenie zwiadów rybackich w miejscach położonych poza istniejącymi obszarami połowów głębinowych. Do takiego wniosku załącza się ocenę oddziaływania sporządzoną zgodnie z normami określonymi w międzynarodowych wytycznych FAO z 2008 r. dotyczących zarządzania połowami głębinowymi na morzu pełnym. Składając taki wniosek, państwo członkowskie wskazuje szacowany czas trwania zwiadu rybackiego oraz szacowaną liczbę statków uczestniczących w zwiadzie oraz ich zdolność. Proponuje ono środki ograniczające mające zapobiegać napotkaniu wrażliwych ekosystemów morskich lub mające skutecznie je chronić.

6. Komisja, po przeprowadzeniu oceny informacji przedstawionych przez państwa członkowskie i na podstawie opinii naukowego organu doradczego, może w drodze aktów wykonawczych wydać zgodę na przeprowadzenie wnioskowanego zwiadu rybackiego. Wydając taką zgodę, Komisja może określić w szczególności:

a) obszar zwiadu rybackiego;

b) liczbę statków i maksymalną zdolność;

c) czas trwania zwiadu – nieprzekraczający jednego roku, z możliwością jednokrotnego przedłużenia;

▼B

d) maksymalny odsetek całkowitego dopuszczalnego połowu gatunków głębokowodnych, który można pozyskać podczas zwiadu rybackiego; oraz

e) środki ograniczające, które należy zastosować w celu ochrony wrażliwych ekosystemów morskich.

7. Aby zapewnić gromadzenie reprezentatywnych danych, które będą adekwatne dla oceny stad ryb głębokowodnych i zarządzania nimi oraz sytuacji napotkania wrażliwych ekosystemów morskich, w przypadku wszelkich upoważnień do połowów wydanych zgodnie z ust. 6 na danym statku w ciągu pierwszych 12 miesięcy obowiązywania upoważnienia do połowów wymagana jest obecność obserwatorów naukowych lub urządzeń zdalnego monitorowania elektronicznego.

8. W oparciu o wniosek i informacje przedstawione przez dane państwo członkowskie Komisja może dostosować, w drodze aktów wykonawczych, określony istniejący obszar połowów głębinowych w celu objęcia nim miejsc działalności połowowej prowadzonej na mocy upoważnienia do połowów wydanego zgodnie z ust. 5 i 6 niniejszego artykułu.

Artykuł 9

Wymogi szczegółowe dotyczące ochrony wrażliwych ekosystemów morskich

1. Niniejszy artykuł ma zastosowanie do operacji połowowych prowadzonych przy użyciu narzędzi przydennych na głębokości większej niż 400 metrów.

2. Jeżeli w trakcie danej operacji połowowej złowiono takie ilości indykatorów wrażliwego ekosystemu morskiego zdefiniowanych w załączniku III, które przekraczają poziomy progowe zdefiniowane w załączniku IV, uznaje się, że doszło do napotkania wrażliwego ekosystemu morskiego. Statek rybacki natychmiast zaprzestaje połowów w danym obszarze. Statek rybacki wznawia operację dopiero po dotarciu do alternatywnego obszaru znajdującego się w odległości co najmniej pięciu mil morskich od obszaru, w którym doszło do napotkania wrażliwego ekosystemu morskiego.

3. Statek rybacki natychmiast zgłasza każdy przypadek napotkania wrażliwych ekosystemów morskich właściwym organom krajowym, które niezwłocznie powiadamiają o tym fakcie Komisję.

4. Państwa członkowskie wykorzystują najlepsze dostępne informacje naukowe i techniczne, w tym informacje biogeograficzne i informacje, o których mowa w ust. 3, w celu określenia miejsca występowania lub prawdopodobnego występowania wrażliwych ekosystemów morskich. Ponadto Komisja zwraca się do właściwego naukowego organu doradczego o przeprowadzenie rocznej oceny obszarów występowania lub prawdopodobnego występowania wrażliwych ekosystemów morskich.

Ocena ta jest sporządzana zgodnie z międzynarodowymi wytycznymi FAO z 2008 r. dotyczącymi zarządzania połowami głębinowymi na morzu pełnym, z zastosowaniem podejścia ostrożnościowego do zarządzania rybołówstwem, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 8 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, i jest podawana do wiadomości publicznej.

▼B

5. W przypadku zidentyfikowania – na podstawie procedury, o której mowa w ust. 4 – obszarów występowania lub prawdopodobnego występowania wrażliwych ekosystemów morskich, państwa członkowskie i właściwy naukowy organ doradczy powiadamiają o tym Komisję w odpowiednim terminie.

6. Do dnia 13 stycznia 2018 r., przy wykorzystaniu najlepszych dostępnych informacji naukowych i technicznych oraz w oparciu o oceny i identyfikacje przeprowadzone przez państwa członkowskie i naukowy organ doradczy, Komisja przyjmuje akty wykonawcze w celu ustanowienia wykazu obszarów występowania lub prawdopodobnego występowania wrażliwych ekosystemów morskich. Komisja dokonuje corocznego przeglądu wykazu na podstawie opinii przedstawionych przez Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa i w stosownych przypadkach zmienia wykaz w drodze aktów wykonawczych. Komisja może usunąć obszar z wykazu, o ile stwierdzi, na podstawie oceny oddziaływania i po konsultacji z właściwym naukowym organem doradczym, że istnieją wystarczające dowody wykazujące, że w danym obszarze nie występują wrażliwe ekosystemy morskie, lub że przyjęto właściwe środki ochrony i zarządzania zapewniające zapobieżenie istotnemu niekorzystnemu wpływowi na wrażliwe ekosystemy morskie na tym obszarze. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 18.

7. Komisja może na podstawie najlepszych dostępnych informacji naukowych dokonywać przeglądu indykatorów wrażliwego ekosystemu morskiego oraz jest uprawniona do zmiany wykazu zamieszczonego w załączniku III w drodze aktów delegowanych zgodnie z art. 17.

8. Wymagana jest nowa ocena oddziaływania, jeżeli występują znaczące zmiany w technikach prowadzenia połowów przy użyciu narzędzi przydennych lub w przypadku pojawienia się nowych informacji naukowych wskazujących na występowanie wrażliwych ekosystemów morskich na danym obszarze.

9. Połowy za pomocą narzędzi przydennych są zakazane na wszystkich obszarach umieszczonych w wykazie zgodnie z ust. 6.

Artykuł 10

Stosowanie szczegółowych przepisów o kontroli

Połowy i działalność połowowa objęte niniejszym rozporządzeniem podlegają również przepisom zawartym w art. 7, 17, 42, 43 oraz 45, art. 84 ust. 1 lit. a), art. 95 ust. 3, art. 104 ust. 1, art. 105 ust. 3 lit. c), art. 107 ust. 1, art. 108 ust. 1 i art. 115 lit. c) oraz w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1224/2009, o ile w niniejszym rozporządzeniu nie przewidziano inaczej.

Artykuł 11

Wyznaczone porty

1. Państwa członkowskie wyznaczają porty, w których odbywa się wyładunek lub przeładunek gatunków głębokowodnych lub ich mieszanki w ilości przekraczającej 100 kg. Do dnia 13 marca 2017 r. państwa członkowskie przekazują Komisji wykaz tych wyznaczonych portów.

▼B

2. Nie można dokonywać wyładunków żadnej mieszanki gatunków głębokowodnych w ilości przekraczającej 100 kg w miejscach innych niż porty wyznaczone przez państwa członkowskie zgodnie z ust. 1.

Artykuł 12

Zgłoszenie z wyprzedzeniem

Na zasadzie odstępstwa od art. 17 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 kapitanowie wszystkich unijnych statków rybackich zamierzający wyładować co najmniej 100 kg gatunków głębokowodnych – niezależnie od długości statku rybackiego – zgłaszają ten zamiar właściwemu organowi swojego państwa bandery co najmniej cztery godziny przed szacowanym terminem przybycia do portu. Kapitan lub inna osoba odpowiadająca za działanie statku o długości równej lub mniejszej niż 12 metrów powiadamia właściwe organy na co najmniej jedną godzinę przed szacowanym terminem przybycia do portu.

Artykuł 13

Wpisy w dzienniku połowowym na wodach głębokich

1. W przypadku gdy zastosowanie ma obowiązek prowadzenia dziennika połowowego, kapitanowie unijnych statków rybackich posiadających upoważnienie do połowów, o którym mowa w art. 5 ust. 1 lub 3, uczestnicząc w metier połowów głębinowych lub podczas połowów na głębokości większej niż 400 metrów:

a) w papierowym dzienniku połowowym wprowadzają nowy wiersz po każdym zaciągu; lub

b) jeżeli podlegają elektronicznemu systemowi rejestracji i raportowania – rejestrują dane osobno po każdym zaciągu.

2. Kapitanowie unijnych statków rybackich rejestrują również w dzienniku połowowym statku ilości gatunków głębokowodnych wymienionych w załączniku I, które zostały złowione, zatrzymane na pokładzie, przeładowane lub wyładowane zgodnie z art. 5 ust. 5, oraz ilości indykatorów wrażliwego ekosystemu morskiego wymienionych w załączniku III powyżej poziomów progowych określonych w załączniku IV, w tym skład gatunkowy i masę, i zgłaszają te ilości właściwym organom.

Artykuł 14

Cofnięcie upoważnienia do połowów

Bez uszczerbku dla art. 7 ust. 4 i art. 92 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 oraz zgodnie z art. 90 ust. 1 tego rozporządzenia upoważnienia do połowów, o których mowa w art. 5 ust. 1 i 3 niniejszego rozporządzenia, cofa się na co najmniej dwa miesiące w następujących przypadkach:

a) nieprzestrzeganie warunków określonych w upoważnieniu do połowów w odniesieniu do ograniczeń stosowania narzędzi, dozwolonych obszarów operacji lub limitów połowowych odnoszących się do gatunków, które można poławiać w sposób ukierunkowany; lub

▼B

b) nieprzyjęcie na statek obserwatora naukowego lub niedopuszczenie do pobrania prób z połowów do celów naukowych zgodnie z art. 16 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 15

Zasady dotyczące gromadzenia danych i sprawozdawczości

1. Bez uszczerbku dla bardziej szczegółowych przepisów niniejszego rozporządzenia stosuje się rozporządzenie (WE) nr 199/2008.

2. Gromadząc dane dotyczące metier połowów głębinowych zgodnie z zasadami ogólnymi dotyczącymi gromadzenia danych i poziomami dokładności określonymi w stosownym wieloletnim unijnym programie gromadzenia danych biologicznych, technicznych, ekologicznych i społeczno-gospodarczych i zarządzania tymi danymi, państwa członkowskie spełniają szczegółowe wymogi w zakresie gromadzenia danych i sprawozdawczości określone w załączniku II w odniesieniu do metier połowów głębinowych.

3. Państwa członkowskie ujmują we wszystkich upoważnieniach do połowów wydawanych zgodne z art. 5 warunki niezbędne do tego, by zapewnić udział odnośnego statku – we współpracy z odpowiednią instytucją naukową – we wszelkich programach gromadzenia danych, których zakres obejmowałby działalność połowową, której dotyczą wydawane upoważnienia.

4. Kapitan statku lub inna osoba odpowiadająca za działanie statku jest zobowiązana przyjąć na pokład obserwatora naukowego, którego państwo członkowskie oddelegowało na ten statek, chyba że nie jest to możliwe ze względów bezpieczeństwa. Kapitan umożliwia obserwatorowi naukowemu wykonywanie jego zadań.

5. Na żądanie Komisji państwo członkowskie składa roczne sprawozdania zawierające zagregowane dane dotyczące liczby pływających pod jego banderą statków prowadzących połowy głębinowe, obszarów ich połowów, rodzajów narzędzi, rozmiarów, liczby wydanych upoważnień do połowów w podziale na typ upoważnienia, ich portów pochodzenia, całkowitych uprawnień do połowów głębinowych dostępnych dla jego statków oraz zagregowanego odsetka wykorzystania tych uprawnień do połowów. Sprawozdania te podawane są do wiadomości publicznej.

Artykuł 16

Obecność obserwatorów

1. Państwa członkowskie ustanawiają program obecności obserwatorów, aby zapewnić gromadzenie na czas odpowiednich i rzetelnych danych o połowach i przyłowach gatunków głębokowodnych oraz przypadkach napotkania wrażliwych ekosystemów morskich, a także innych odpowiednich informacji do celów skutecznego wykonywania niniejszego rozporządzenia. W przypadku statków używających włoków dennych lub sieci skrzelowych dennych, które posiadają upoważnienie do ukierunkowanych połowów gatunków głębokowodnych – z wyjątkiem statków, które nie są w stanie przyjąć obserwatora ze względów bezpieczeństwa – zakres obecności obserwatorów wynosi co najmniej 20 %. W przypadku wszelkich innych statków posiadających upoważnienie do połowów gatunków głębokowodnych – z wyjątkiem statków, które nie są w stanie przyjąć obserwatora ze względów bezpieczeństwa – zakres obecności obserwatorów wynosi co najmniej 10 %.

▼B

2. Jeżeli państwo członkowskie zwróciło się do danego podmiotu gospodarczego o przyjęcie obserwatora na pokład jego statku, nieobecność obserwatora z przyczyn niezależnych od podmiotu gospodarczego nie uniemożliwia temu statkowi opuszczenia portu.

3. Do dnia 1 stycznia 2018 r. Komisja zwraca się o przygotowanie opinii naukowej – w oparciu o dane zgromadzone na mocy niniejszego rozporządzenia – na temat tego, czy obecność obserwatorów w zakresie określonym w ust. 1 niniejszego artykułu jest wystarczająca do osiągnięcia celów określonych w art. 1, w szczególności z myślą o zapobieganiu istotnemu niekorzystnemu wpływowi na wrażliwe ekosystemy morskie w ramach połowów głębinowych, oraz czy należy ten zakres skorygować na podstawie zaktualizowanej metody pobierania prób. Komisja niezwłocznie powiadamia o wynikach zasięgniętego doradztwa naukowego Parlament Europejski i Radę.

4. Jeżeli na podstawie opinii naukowej, o której mowa w ust. 3, Komisja uzna, że wyrażony w procentach zakres obecności obserwatorów określony w ust. 1 powinien zostać skorygowany, Komisja może w trybie pilnym przedłożyć wniosek dotyczący zmiany tych wartości procentowych.

5. Na zasadzie odstępstwa od art. 2, niniejszy artykuł stosuje się odpowiednio do połowów gatunków głębokowodnych przez statki używające włoków dennych lub sieci skrzelowych dennych w obszarze podlegającym regulacji NEAFC.

Artykuł 17

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

2. ►C1 Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 9 ust. 7, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia 12 stycznia 2017 r. ◄ Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu pięciu lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.

3. ►C1 Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 9 ust. 7, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. ◄ Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.

5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

▼B

6. ►C1 Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 9 ust. 7 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. ◄ Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 18

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga komitet ds. rybołówstwa i akwakultury. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Artykuł 19

Ocena

1. Do dnia 13 stycznia 2021 r. Komisja – na podstawie sprawozdań państw członkowskich i opinii naukowych, o które zwraca się w tym celu – ocenia oddziaływanie środków określonych w niniejszym rozporządzeniu i ustala, w jakim stopniu zrealizowano cele, o których mowa w art. 1 lit. a) i b).

2. Ocena obejmuje tendencje w zakresie następujących kwestii:

a) stosowanie wszystkich rodzajów narzędzi połowowych w przypadku połowów ukierunkowanych na gatunki głębokowodne, ze szczególnym uwzględnieniem oddziaływania na gatunki najbardziej wrażliwe i wrażliwe ekosystemy morskie;

b) statki, które zaczęły stosować narzędzia połowowe o ograniczonym oddziaływaniu na dno morskie, oraz postępy w zakresie zapobiegania niezamierzonym połowom, ich minimalizowania i, w miarę możliwości, ich eliminowania;

c) zakres działania statków uczestniczących w każdym metier połowów głębinowych;

d) kompletność i wiarygodność danych, które państwa członkowskie przesyłają do organów naukowych w celu oceny stada lub do Komisji w odpowiedzi na żądanie przesłania danych szczegółowych;

e) stada głębokowodne, w przypadku których poprawiono opinie naukowe;

f) skuteczność środków wspomagających w eliminowaniu odrzutów i ograniczaniu połowów gatunków najbardziej wrażliwych*;*

g) jakość ocen oddziaływania przeprowadzonych zgodnie z art. 8;

▼B

h) liczba statków i portów w Unii, na które wykonanie niniejszego rozporządzenia ma bezpośredni wpływ;

i) skuteczność środków przyjętych w celu zapewnienia długoterminowej stabilności stad ryb głębokowodnych oraz zapobiegania przyłowom ryb z gatunków niedocelowych, zwłaszcza przyłowom ryb z gatunków najbardziej wrażliwych;

j) zakres skutecznej ochrony wrażliwych ekosystemów morskich uzyskany dzięki ograniczeniu dozwolonej działalności połowowej do istniejących obszarów połowów głębinowych, zasadzie oddalenia się lub innym środkom;

k) stosowanie ograniczenia głębokości do 800 metrów.

3. W oparciu o ocenę, o której mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, Komisja może w odpowiednim przypadku przygotować wnioski w sprawie zmian niniejszego rozporządzenia. W szczególności jeśli w ocenie tej stwierdzono, że prowadzenie połowów przy użyciu narzędzi przydennych nie pozwala zrealizować celów określonych w art. 1, Komisja może przedłożyć wniosek w sprawie zmiany niniejszego rozporządzenia, celem zapewnienia, by upoważnienia do połowów ukierunkowanych dla statków używających włoków dennych lub sieci skrzelowych dennych wygasały lub były unieważniane i by wprowadzono wszelkie niezbędne środki dotyczące narzędzi przydennych, w tym taklowców, zapewniające ochronę gatunków najbardziej wrażliwych i wrażliwych ekosystemów morskich.

Artykuł 20

Uchylenia i przepisy przejściowe

1. Rozporządzenie (WE) nr 2347/2002 traci moc.

2. Odesłania do uchylonego rozporządzenia traktuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia.

3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 niniejszego artykułu, do unijnych statków rybackich prowadzących działalność połowową w obszarze podlegającym regulacji NEAFC nadal stosuje się art. 3, 7 i 9 rozporządzenia (WE) nr 2347/2002.

4. Specjalne zezwolenia połowowe wydane zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 2347/2002 zachowują ważność maksymalnie przez okres jednego roku od dnia 12 stycznia 2017 r.

Artykuł 21

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

▼B

ZAŁĄCZNIK I

Gatunki głębokowodne

Nazwa systematyczna	Nazwa zwyczajowa	Najbardziej wrażliwy (x)
Centrophorus spp.	Koleń szerokoustny	
Centroscyllium fabricii	Koleń czarny	x
Centroscymnus coelolepis	Koleń iberyjski	x
Centroscymnus crepidater	Koleń długonosy	x
Dalatias licha	Liksa	x
Etmopterus princeps	Kolczak wielki	x
Apristuris spp.	Rekinek	
Chlamydoselachus anguineus	Rekin chlamida	
Deania calcea	Koleń kolcobrody	
Galeus melastomus	Piłogon	
Galeus murinus	Piłogon mysi	
Hexanchus griseus	Sześciopar szary	x
Etmopterus spinax	Kolczak czarny	
Oxynotus paradoxus	Kolcoskór	
Scymnodon ringens	Koleń nożozębny	
Somniosus microcephalus	Rekin polarny	
Alepocephalidae	Przedkolcopłetwe	
Alepocephalus Bairdii	Talizman	
Alepocephalus rostratus	Alepocefal	
Aphanopus carbo	Pałasz czarny	
Argentina silus	Argentyna wielka	
Beryx spp.	Beryksy	
Chaceon (Geryon) affinis	Krab głębokowodny *affinis*	
Chimaera monstrosa	Przeraza	

▼B

Nazwa systematyczna	Nazwa zwyczajowa	Najbardziej wrażliwy (x)
Hydrolagus mirabilis	Chimera wielkooka	
Rhinochimaera atlantica	Drakon atlantycki	
Coryphaenoides rupestris	Buławik czarny	
Epigonus telescopus	Gonustel	x
Helicolenus dactilopterus	Sebdak	
Hoplostethus atlanticus	Gardłosz atlantycki	x
Macrourus berglax	Buławik siwy	
Molva dypterigia	Molwa niebieska	
Mora moro	Mora atlantycka	
Antimora rostrata	Antymora	
Pagellus bogaraveo	Morlesz bogar	
Polyprion americanus	Wrakoń	
Reinhardtius hippoglossoides	Halibut niebieski	
Cataetyx laticeps		
Hoplosthetus mediterraneus	Gardłosz	
Macrouridae inne niż *Coryphaenoides rupestris* i *Macrourus berglax*	Buławikowate inne niż buławik czarny i buławik siwy	
Nesiarchus nasutus	Gempyl czarny, barrakuda czarna	
Notocanthus chemnitzii	Łuskacz	
Raja fyllae	Raja listnik	
Raja hyperborea	Raja arktyczna	
Raja nidarosiensus	Raja czarnobrzucha	
Trachyscorpia cristulata	Skorpena kolcogłowa	
Lepidopus caudatus	Pałasz ogoniasty	
Lycodes esmarkii	Głowik Esmarka	
Sebastes viviparus	Karmazynek	

▼B

ZAŁĄCZNIK II

Szczegółowe wymogi w zakresie gromadzenia danych i sprawozdawczości, o których mowa w art. 15 ust. 2

1. Państwa członkowskie zapewniają, by dane gromadzone dla obszaru, który obejmuje zarówno wody Unii, jak i wody międzynarodowe, były następnie dzielone tak, aby jedna ich grupa obejmowała wyłącznie wody Unii, a druga – wody międzynarodowe.

2. Jeżeli działalność w metier połowów głębinowych pokrywa się z działalnością w innym metier na tym samym obszarze, dane dotyczące tej pierwszej działalności gromadzone są w oddzieleniu od danych dotyczących tej drugiej działalności.

3. We wszystkich metier połowów głębinowych pobiera się próby z odrzutów. Strategia pobierania prób w przypadku wyładunków i odrzutów obejmuje wszystkie gatunki wymienione w załączniku I oraz gatunki należące do ekosystemu dna morskiego, takie jak korale głębokowodne, gąbki lub inne organizmy należące do tego samego ekosystemu.

4. Obserwator skierowany na pokład statku ma za zadanie określić i udokumentować masę wszystkich koralowców twardych, koralowców miękkich, gąbek lub innych organizmów należących do tego samego ekosystemu, złowionych przy użyciu narzędzi połowowych statku.

5. Jeżeli mający zastosowanie wieloletni plan gromadzenia danych wymaga gromadzenia danych dotyczących nakładu połowowego przedstawianego jako liczba godzin poławiania włokami i czas zanurzenia narzędzi biernych, państwa członkowskie gromadzą i są gotowe przedstawić – wraz z takimi danymi dotyczącymi nakładu połowowego – następujące dane dodatkowe:

   a) umiejscowienie geograficzne działalności połowowej w podziale na poszczególne zaciągi, na podstawie danych VMS przekazywanych przez statek do centrum monitorowania rybołówstwa;

   b) głębokości połowu, na których używa się tych narzędzi, w przypadku gdy dla statku sprawozdawczość prowadzi się z wykorzystaniem elektronicznego dziennika połowowego. Kapitan statku zgłasza głębokość połowu zgodnie ze standardowym formatem sprawozdawczości.

▼B

ZAŁĄCZNIK III

Gatunki będące indykatorami wrażliwego ekosystemu morskiego

W poniższym wykazie wyszczególniono rodzaje siedlisk wrażliwego ekosystemu morskiego wraz z taksonami, które mogą z dużym prawdopodobieństwem występować w tych siedliskach i które to taksony uznaje się za indykatory wrażliwego ekosystemu morskiego.

Rodzaj siedliska charakterystyczny dla wrażliwego ekosystemu morskiego	Reprezentatywne taksony
1. Zimnowodna rafa koralowa	
a) Rafa *Lophelia pertusa*	*Lophelia pertusa*
b) Rafa *Solenosmilia variabilis*	*Solenosmilia variabilis*
2. Ogród koralowy	
a) Ogród na dnie twardym	
(i) Ogrody koralowe na dnie twardym złożone z gorgonii i koralowców czarnych	*Anthothelidae* *Chrysogorgiidae* *Isididae, Keratoisidinae* *Plexauridae* *Acanthogorgiidae* *Coralliidae* *Paragorgiidae* *Primnoidae* *Schizopathidae*
(ii) Koralowce z rzędu Scleractinia występujące w koloniach na skalistej wychodni	*Lophelia pertusa* *Solenosmilia variabilis*
(iii) Agregacje koralowców z rzędu Scleractinia nietworzące rafy	*Enallopsammia rostrata* *Madrepora oculata*
b) Ogrody koralowe na dnie miękkim	
(i) Ogrody koralowe na dnie miękkim złożone z gorgonii i koralowców czarnych	*Chrysogorgiidae*
(ii) Pola koralowców kielichowych	*Caryophylliidae*
(iii) Pola koralowców kalafiorowych	*Flabellidae* *Nephtheidae*
3. Agregacje gąbek głębokowodnych	
a) Agregacje innych gąbek	*Geodiidae* *Ancorinidae* *Pachastrellidae*
b) Ogrody gąbek na dnie twardym	*Axinellidae* *Mycalidae* *Polymastiidae* *Tetillidae*
c) Skupiska gąbek szklanych	*Rossellidae* *Pheronematidae*

▼B

Rodzaj siedliska charakterystyczny dla wrażliwego ekosystemu morskiego	Reprezentatywne taksony
4. Pola piórówek	*Anthoptilidae* *Pennatulidae* *Funiculinidae* *Halipteridae* *Kophobelemnidae* *Protoptilidae* *Umbellulidae* *Vigulariidae*
5. Kępy ukwiałów rurkowych	*Cerianthidae*
6. Fauna zagrzebująca się w mule i piasku	*Bourgetcrinidae* *Antedontidae* *Hyocrinidae* *Xenophyophora* *Syringamminidae*
7. Kępy mszywiołów	

▼B

ZAŁĄCZNIK IV

Napotkanie potencjalnego wrażliwego ekosystemu morskiego definiuje się w następujący sposób:

a) w przypadku zaciągu włoka, a także narzędzi połowowych innych niż takle: obecność indykatorów wrażliwego ekosystemu morskiego w postaci żywego korala w ilości większej niż 30 kg lub żywej gąbki w ilości większej niż 400 kg; oraz

b) w przypadku wystawienia takli: obecność indykatorów wrażliwego ekosystemu morskiego na 10 hakach na segment składający się z 1 000 haków lub na odcinek takli o długości 1 200 m, przy czym uwzględnia się krótszy z nich.